

liskovský domkár

10. ročník

číslo 1/2012

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:**Rodičia na slovičko (str. 3)****Mládež na slovičko (str. 4)****Výber z akcií roka 2012 (str. 5-17)****Z pravidelnej činnosti (str. 18)****Celoročná stredisková hra (str. 19)**

Milí naši čitatelia!

Ľudia vedia byť obdivuhodní. Najmä v tomto období, väčších či menších predsavzatí.

Ako píše Phil Bosmans – oduševnene sa vydajú na cestu za veľkým cieľom. Plní nádeje kráčajú k životnej úlohe. Cítia sa byť silní až do chvíle, keď prídu ťažkosti, sklamanie, neúspechy.

Keď sa zbehnú mrákavy, dostanú strach a vzdávajú sa. „Už nevládzem.“ – „Nedokážem to.“ – „Prečo práve ja a nie niekto iný?“ – „Ja za to nemôžem, na vine je niekto iný, rodičia, nepočetnosť, pomery...“

Ľuďom niečo chýba: chrbtová kosť. Chrbtová kosť, to je stálosť, trvanlivosť, sebavedomie, viera v Boha, v bližných, v seba samého, vo vlastnú hodnotu, ... Chrbtová kosť udržuje hlavu vztýčenú nad ťaživými náladami. Chrbtová kosť pomáha vydržať.

Naozaj, potrebujeme pevnú chrbtovú kosť, aby sme dokázali vzpriamene kráčať, aby sme nevešali hlavu, aby sme vedeli prevziať zodpovednosť, aby sme uniesli i ťarchu a starosti, aby sme sa nikdy nekorili pred peniazmi.

Chrbtovú kosť potrebujeme, aby sme vydržali, aby sme po našej vlastnej ceste kráčali priamo. Len s chrbtovou kosťou vytvoríme nový svet.

vydáva

Domka - Združenie saleziánskej mládeže
v Liskovej, Lisková 35, 03481

web www.domkaliskova.sk

redakcia

Jaroslav Timko st., Zuzana Mrvová,
Jaroslav Timko ml., Štefan Timko

DOMKA LISKOVÁ V ROKU 2012

- > 16-ty rok strediska, 106 členov
- > celoročná hra ÚSVIT
- > 30 zdokumentovaných akcií
- > podpora misijných diel (Tehlička pre Južný Sudán, Dobrá Novina)
- > detský a mládežnícky spevokol
- > obnova mládežníckej a vznik detskej "ružencovej" ruže
- > divadelný krúžok
- > pomoc animátorov pri birmovaneckej príprave
- > spolupráca s obcou (Lisková sa zabáva, 72 hodín, Adventný večer)
- > www.domkaliskova.sk
- > časopis Liskovský domkár

Rodičia na slovíčko

Ako prejavíť lásku sústredenou pozornosťou

Sústredená pozornosť si na rozdiel od očného a fyzického kontaktu vyžaduje od rodičov čas, niekedy veľa času, možno práve vtedy, keď sa im to práve vôbec nehodí.

Sústredená pozornosť znamená, že dieťaťu neprerušene venujeme svoju pozornosť, aby cítilo, že je milované, že je pre nich najdôležitejšou bytosťou na svete.

Dieťa by malo cítiť, že je **jedinečné!** Jedine naša sústredená pozornosť mu môže dať poznanie vlastnej hodnoty, ktoré je nevyhnutné pre vývoj jeho zdravého sebavedomia. To totiž ovplyvňuje jeho schopnosť nadviazať vzťah s okolím.

Mýlime sa, ak si myslíme, že rôzne odmeny, darčeky, splnené prania, nahradia náš úprimný záujem a sústredenú pozornosť. V našom krátkom živote nemáme toľko času, aby sme mohli odkladať dôležité veci.

Čo teda máme robiť? Musíme si **určiť priority a ciele**, a potom si naplánovať čas tak, aby sme ich dosiahli. Ktoré miesto v rámci priorit patrí nášmu dieťaťu?

Život je nepredvídateľný, nemôžeme si naplánovať, koľko príležitostí na prejavenie lásky našim deťom budeme mať. Preto by sme mali využiť každú z nich, pretože ďalšia už nemusí prísť. Takéto chvíle sa nevyskytujú každý deň!

Sústredenú pozornosť by sme nemali dieťaťu venovať len vtedy, keď máme čas, ale vtedy, keď dieťa našu pozornosť nevyhnutne **potrebuje**. Pretože to, ako dieťa vníma jeho okolie, závisí i od nás.

V dnešnej uponáhľanej dobe je ťažké a vyžaduje si nesmierne úsilie nájsť si napriek zaneprázdneniu čas (ešte ťažšie v rodine, kde je viac detí), ale ak to dokážeme, dostaneme za to veľkú odmenu. Je to totiž úžasná odmena, keď

vidíme svoje dieťa šťastné, sebaisté, obľúbené medzi rovesníkmi, ako aj dospelými. Nedostaneme to zadarmo, musíme za to zaplatiť svojim časom, ktorý strávime so svojim dieťaťom.

(voľne spracované podľa Dr. Ross Campbell: Ako milovať svoje dieťa)

Mládež na slovíčko

Rodinné hádky

Väčšina konfliktov v rodinách sa začína maličkosťami (neustlatie postele, nezhasnutie alebo nechanie otvorených dverí,...). Určite mi dáš za pravdu, že tak ako vo väčšine rodín, tak i v tvojej sa zdroj konfliktov krúti okolo týchto obyčajných vecí. Ako sa hovorí – tu je pes zakopaný.

Začnime **tvojou izbou**. Zavšse vyzerá ako po výbuchu? Hoci jej stav nijako nemení tvoju hodnotu ako človeka, predsa ovplyvňuje postoj tvojich rodičov voči tebe. Musíš uznať, že je to dobrý pocit, keď ráno odídeš z izby a zanecháš ju v poriadku. Ani si nedokážeš predstaviť, ako dobre sa cítia tvoji rodičia, keď sa na ňu pozrú. Vyzolá to v nich ohromný pocit šťastia a na hádku s tebou ani nepomyslia. Nestojí ti za to, vynaložiť trochu úsilia a udržiavať si ju upratanú?

Ďalším z najväčších konfliktov je zodpovednosť za **plnenie povinností**. Rodina je ako tím, ktorý bude fungovať najefektívnejšie, ak všetci členovia budú spolupracovať a budú ochotní zobrať na seba časť povinností. Dúfam, že sa nepozeraš na rodičov ako na tých, ktorí by mali urobiť všetku prácu, aby si sa ty mohol tešiť zo slobodného života. Určite ani ich neteší vysávanie, umývanie riadu, pranie či vynášanie smetí – najmä po tom, ako skončili pracovný deň.

Jedným z problémových bodov, z ktorých sa rodia konflikty môže byť i **tvoj rozvrh dňa**. Najmä, ak každý večer máš „niečo“ a nemáš čas na rodinu, na svojich rodičov. Môžeš ich vystrašiť a budú ťa chcieť mať doma stále. Nikdy si nepomyslel na to, že aj oni by radi strávili s tebou nejaký čas? A aspoň dve rady pri tvojom plánovaní - rodičia odmietajú prekvapenia na poslednú chvíľu (čím viac toho vedia dopredu, tým menej problémov budeš musieť prekonať) a tvoj rozvrh predostri vždy ako prosbu, a nie ako požiadavku (...rád by som sa tejto akcie na budúci týždeň zúčastnil, bolo by to možné?...).

Častým zdrojom konfliktov býva i **vypracovanie domácich úloh**. Ak sa budeš učiť bez toho, aby ti to rodičia museli ustavične pripomínať, vyhneš sa mnohým hádkam.

Tajomstvo vyhnutia sa hádkam kvôli tvojej izbe, povinnostiam, rozvrhu a domácim úlohám spočíva v tvojej ochoťe žiť tak, aby si myslel aj na druhých.

Nauč sa preto pozeráť na tieto konfliktné oblasti odlišným pohľadom. Pretože to, ako reaguješ na konflikty v rodine, a to, nakoľko si ochotný poušilovať sa, aby si potešil svojich rodičov v každodenných veciach, dokazuje, aká hlboká je tvoja túžba milovať mamu a otca.

(upravené podľa K. Davisa: Ako žiť s rodičmi a nezbláznit' sa)

Zimná olympiáda

V jedno pekné zimné odpoľudnie sme sa spolu rozhodli potešiť sa zo snehu. Prišli sme pod stráň, aby sme sa posánkovali, no čakalo nás príjemne prekvapenie. Stretli sme tam štyri kráľovné ročných období, ktoré nás poprosili o pomoc, pretože im zlá temnota zobrala silu a tak nemohli vykonávať svoje úlohy v kráľovstvách. A tak sme sa rozhodli, že im pomôžeme.

Najprv sme navštívili letné kráľovstvo, kde bolo našou úlohou priviesť na sánkach zaklínača dažďa. No nebolo to také jednoduché, pretože zaklínača nemohla trafiť loptička, ktorú hádzali neprajníci z druhého tímu, pretože tieto loptičky mu odoberali silu. Keď sme to zvládli, pobrali sme sa do zimného kráľovstva. Tu sme sa dozvedeli, že práve spadla lavína, ktorá zasypala niekoľko ľudí. Našou úlohou bolo nájsť a vyhrabať ich čo najviac. Po tejto náročnej úlohe sme sa vybrali do jesenného kráľovstva, kde sme pomáhali na vreciach poznášať úrodu do pivníc. A nakoniec sme sa ocitli v jarom kráľovstve, kde sme z oblakov (na zemi) tvorili obrazce.

A tak sa nám spoločne podarilo poraziť zľú temnotu a navrátiť kráľovným ich stratenú silu a k tomu sme ešte zažili príjemné slnečné poobedie v prírode v skvelej atmosfére.

Barbora K.

Karneval

Všetko to začalo prípravou výzdoby. Zišli sme sa v piatok po sv. omši a už sa strihalo, lepilo, lepilo a strihalo a ozdobné reťaze boli hotové. No to ani zďaleka nebol koniec. Bolo to ešte treba všetko povešať a prichystať. A tak sme sa na ďalší piatok stretli znova, no už len my, animátori, aby sme všetko pripravili. Keď prišiel deň D, bolo všetko, ako má byť.

Decká prišli do klubovne, kde ich už hlasná hudba pozývala do tanca. A keď sme sa trochu roztancovali a zhodnotili, že už na nikoho nemusíme čakať, mohli sme začať. Na začiatok sme sa spolu pekne pomodlili a nasledovalo prvé tanečné kolo. Po ňom prišlo očakávané predstavenie masiek, kde sa postupne každý predstavil a povedal, aká je maska. Našli sa aj naozaj originálne, ale aj rozkošné masky. Potom nasledovalo druhé tanečné kolo, popri ktorom tajná porota zložená z animátorov a rodičov vyberala 5 najlepších masiek. Vzápätí nasledovalo vyhodnotenie. Najlepšie masky na tomto karnevale boli Snehulienka a sedem trpaslíkov, dve malé včielky, Shrek a valach.

Potom nasledovali ďalšie tanečné kolá, ktoré boli popretkávané rôznymi tanečnými súťažami ako napríklad balónový, metlový či stoličkový tanec. Počas týchto tanečných kôl sme si zatancovali aj domkárské tance, no nechýbali ani nové pesničky s tančekom na námety Spievankova.

Popritom čas už veľmi pokročil a tak prišiel aj koniec nášho karnevalu, z ktorého sme odchádzali s dobrým pocitom z vydarenej akcie. :)

Barbora K.

Jarný pridedinský tábor

Tak ako aj minulý, aj tento rok sa uskutočnil v našej dedinke pridedinský tábor s finančnou podporou obce. Tohtoročná téma sa týkala Južnému Sudánu, keďže v týchto dňoch prebieha zbierka „Tehlička pre Južný Sudán“. Stretávali sme sa v pondelok - štvrtok od 9-12 hod. a od 14-17 hod.

Odštartovali sme už v pondelok (teda Barča odštartovala :P) priblížením života ľudí z tejto krajiny. 1.deň (doobeda) boli pripravené spoločenské hry. Všetci sa s veľkým zápalom súťažili rozprchlí pomedzi stoly a mohli si

otestovať svoju šikovnosť v rôznych hrách. Poobede už na nich čakal moderátor (Dominik) s hrou Milionár, kde najprv musel každý otestovať svoje vedomosti a až ten najlepší sa dostal do "horúceho" kresla.

V utorok nesmeli chýbať Tvorivé dielne. Vyrábali sa farebné náramky z moduritu, ale aj z obyčajných korálok. Poobede na nich čakala úloha „50 úloh za 60 minút“, kde museli splniť čo najviac úloh v tomto čase (napr. vymydliť mydlo, spočítať okná na kostole alebo naučiť sa krátky úryvok a mnoho ďalších).

V stredu doobeda sme sa spoločne vybrali na ihrisko s umelou trávou do školy zahrat sa nejaké tie hry. Prvá sa volala „Bizóny“ a druhú sme si nazvali po svojom - Ringo palička (zábava bola 100-percentná!). Po vyčerpávajúcom dopoludní sa každý išiel posilniť obedom, aby mohol svoje mozgové bunky prevetrať v hre „6 proti 6“.

Posledný deň sme už len museli nájsť svoj 6. zmysel (ovoniavanie čajov, ochutnávanie chutných aj mierne nechutných jedál, ...). Poniectori svoj 6. zmysel našli, iní ešte musia na tom zapracovať. A keďže počas týchto 4 dní si deti mohli zbierať body, poobede ich čakalo vyhodnotenie, no najprv sme kukli „krátky“ dokument. Po ukončení sme si my animátori vydýchli a spokojní sme poriadili klubovňu.

Veronika H.

Stredisková škola pre animátorov

Škola pre animátorov. Čo vám pri tomto slovnom spojení napadne? Určite si každý z vás predstaví animátorov sediacich za lavicami a učiteľov s kriedou v ruke. Lenže, my vás vyvedieme z omylu...

Dňa 9.3.2012 sme sa my, mladí animátori z liskovskej Domky, rozhodli na pár dní opustiť svoju rodnú vlasť a okúsiť svet o pár kilometrov smerom na východ. O piatej hodine popoludní sme s plnými batohmi pristáli v Bobrovci – našej cieľovej zastávke.

Tradične sme náš program zahájili sv. omšou vo farskom kostole a križovú cestu sme spoločne obetovali za miništrantov. Posilnení na duchu sme konečne mohli začať náš oficiálny program.

Hneď na úvod sme zhodnotili čas, ktorý prešiel od nášho prvého stretnutia. Či sme ho využili plnohodnotne, ako sme si splnili naše predsavzatia. Po tejto krátkej diskusii nasledovala modlitba, večerné slovko, po ktorom prišiel čas na voľný program a my sme si ho naozaj užili :D.

Vyspatí doružova a s úsmevom na tvári sme sa pustili do nového dňa. Sobotňajšou témou bolo riešenie otázky, ktorá je veľmi aktuálna – „Fenomény dnešných mladých“. V skupinkách sme zdieľali naše názory, postrehy, ale aj klady a zápory súčasnej doby. Starší z nás sa zamýšľali nad tým, čo všetko sa zmenilo za posledných desať rokov.

Posilnení obedom si niektorí z nás išli splniť svoju občiansku povinnosť (voľby) a nemohli pri tom zabudnúť na „červenú čiapočku“ :D. Nasledovala ďalšia časť programu – pozeranie krátkych videí s názvom Neviditeľní mladí. Myšlienkou bolo uvedenie si ťažkej životnej situácie dnešných mladých...Vreckoviek sa minulo neúrekom, načo Jarči zahlásil: „Kto tu krájal cibuľu?“ :D

Snažili sme sa rozmýšľať nad tým, ako by problémy riešil Don Bosco. Zaoberali sme sa aj súčasným stavom našej Domky, kam smeruje a čo by sme mohli urobiť pre jej vylepšenie. Deň sme ako zvyčajne ukončili spoločnými hrami, ako napr. hra s vankúšmi, Tabu, Ubongo, snemovňa lordov :D Svojou návštevou nás poctil samotný Pablo Picasso, ktorý nášmu predsedovi Majkovi zanechal krátky, ale výstižný odkaz: „Majko, drž sa! Pablo :*“

A bol tu záver našej cesty. Zhodnotili sme spoločný víkend, spravili sme zopár umeleckých fotiek :D a celú našu výpravu sme ukončili nedeľnou omšou... ĎAKUJEME všetkým tým, ktorí sa podieľali na príprave tohto úžasného projektu. Všetci sa už teraz tešíme sa na ďalšie stretnutie :D

Ivana M.+ Veronika Š.

Birmovanecká vikendovka - chlapci

Nie je to tak veľmi dávno, keď skupinka mladých strávila jeden pekný víkend v Bobrovci. Ale podme na to pekne po poriadku. Všetko sa to začalo 4.5.2012 na stanici v Liptovskom Mikuláši, kde sme sa v trochu okresanom počte stretli. Bolo nás 9 birmovancov + traja animátori. Do Bobrovca sme dorazili okolo piatej popoludní.

Po krátkom adaptovaní s prostredím a vybalení sa, sme náš program zahájili svätou omšou vo farskom kostole. Po svätej omši nás čakala chutná večera, po ktorej nasledovali rôzne aktivity a hry, hlavne na spoznávanie. Môžem povedať, že chlapcom trochu trvalo, kým sa osmelili, ale po čase to šlo. Hrali sme také hry ako je karate (veľmi obľúbená hra), evolúcia, zvieratá atď.

V sobotu bola naša prvá aktivita trávenie voľného času, kde sme rozoberali ako trávime svoj voľný čas, čo by sme mohli zlepšiť a hlavne ako. Ako sa vraví v zdravom tele, zdravý duch. Určite nemôžem zabudnúť, že každé ráno sme začali rannou rozcvičkou, ktorá sa konala pod mojím velením :P. Chlapci, ktorí meškali, si pekne zaklikovali, a potom nás čakal dlhý beh. Myslím si, že chlapci na to asi nikdy nezabudnú :).

Celý víkend bolo nádherné počasie, čo sme museli využiť. Na trávniku sme si zmerali svoje sily a zahráli si futbal. To ste mali vidieť, aké futbalové hviezdy sa rodia v Liskovej. Poobede sme mali voľnejší program, niektorí sa sinili, iní oddychovali alebo hrali kalčeto.

Potom sme si pozreli krátky film Neviditeľní mladí. Ústrednou myšlienkou bolo uvedenie si, v akej ťažkej životnej situácii sa nachádzajú dnešní mladí. Ďalej si chlapci potrápili mozgové závity a zopakovali si otázky na birmovku formou miliónára.

Večer nás čakala asi najlepšia časť programu a to bola skrývka. Každý z nás si našiel takú skrýš, kde by nás nenašiel asi nikto. Na viac sa k nám pridali miestne dievčatá, tak o zábavu bolo postarané.

V závere sme zhodnotili celý náš víkend a boli sme na nedeľnej svätej omši. A ako povedal Robko: „Bolo PERFECTNE!“ Tí, ktorí neboli, môžu ľutovať. Verím, že sa na podobnom stretnutí opäť uvidíme :P.

Matúš D.

Birmovanecká vikendovka - dievčatá

Naša skupinka birmovankýň sa 6.júna vybrala na chatu za zámerom zabaviť sa, viac sa spoznať a niečomu sa priučiť. O pol 4 sme vlakom prišli do Lipt. Mikuláša, kde na nás už čakal autobus, ktorý nás zaviezol skoro ku našej chate. Po príchode na chatu sme sa vybalili a ponáhľali sa do kostola. Po kostole sme mali večeru, ktorú sme behom chvíle celú zjedli. Programom boli zábavné hry pri ktorých sme sa vyšaleli a film s hlbokou myšlienkou pri ktorom nám každej tiekli slzy po líčku. Nakoniec sme náš prvý spoločne prežitý deň zakončili modlitbou v kruhu do ktorého sme po vyslovení modlitby vkladali sviečky v tvare srdca.

Sobota sa nám začala už o 8 ráno a hneď po raňajkách sme sa bavili na tému Facebook. Na tú tému sme mali následne aj aktivity. A aby nám nechýbal čerstvý prísun kyslíka, Zuzka s Nikou nás vytiahli von, kde sme sa ponáhľali, požmurkali a poguli-gulilovali :DD. Večer bol v tanečnom duchu. (Myslím, že nás animátorky chceli unaviť, aby sme večer spali a nebehalí kade tade.) Predpokladám, že nikto nezabudne na "kmeňový tanec", ktorý nás naučila Nika ;D. Na koniec tohto dňa sme si pozreli romantický film z ktorého nám išli zimomriavky po tele každej z nás.

Posledný deň nám ubehol ako voda. Domov sa nám moc nechcelo, no museli sme :/ Nikdy som si nemyslela, že z nás bude taký kolektív. Chata svoj účel splnila a o niečo nás aj obohatila a napomohla ku skúškam, ktoré sme všetky dievčatá zvládli :).

Benedikta R.

Letný tábor

V dňoch od 30.7. do 4.8.2012 bola Trlenská dolina zaplnená deťmi a mladými zo strediska Domka Lisková. Nebolo to náhodou, bola to plánovaná akcia už niekoľko mesiacov dopredu. V týchto dňoch sa tu uskutočnil Letný tábor 2012 s témou INDIÁNI. Počas celého týždňa sa z mladých indiánov stávali dospelí skúsení indiáni, ktorí sa mohli hrdiť nielen svojimi zručnosťami, silou, odvahou, no najmä hodnotami ukrytými v ich srdciach. A práve pomocou myšlienky: „Nie je až také dôležité, čo robíš, ale dôležitejšie je to, kým sa stávaš.“ sme chceli deťom ukázať, že v živote indiána i obyčajného človeka je dôležité to, kým sa stane. Pretože práve to kým sa stane, ukáže druhým to, čo robil a dosiahol.

Aby sa tábor mohol uskutočniť, nestačí len objednať chatu, je potrebné premyslieť a pripraviť program tábora. Takáto príprava nie je jednoduchá záležitosť, ale keď sa stretne minimálne 9 ľudí v organizačnom tíme, ktorí chcú obetovať svoj čas a energiu, tak je to hneď jednoduchšie. Našťastie organizačný tím nebol na prípravu sám, veľmi zodpovedne k prípravám pristúpili i 10 animátori/-ky.

Organizačný tím mal za úlohu zostaviť kostru tábora a postupne sa zamerať na jednotlivé oblasti. Hlavnými usernameami boli duchovná oblasť, športové aktivity, tvorivé dielne a samotná originalita tábora. Ani animátori nezaháľali, medzi ich hlavné úlohy pred táborom patrili nacvičenie si scénky, vytvorenie si vlastného kostýmu indiána, výroba vlajky, vymyslenie si originálnej hymny aj prípravenie hry pre ostatné skupinky. A to, či sme všetci naozaj pristúpili k prípravám zodpovedne sa ukázalo priamo na tábore.

Náš indiánsky deň začínal spoločnou modlitbou animátorov a organizačného tímu. Táto modlitba je už tradičnou súčasťou našich táborov, slúži ako posila pre nás, čo organizujeme tábor a zároveň ako prosba o požehnanie dňa. Po modlitbe nasledoval budiček, rozcvička, raňajky a ranné modlitby skupiniek. Večerný program sme mali tiež pravidelný. Po večeri sme sa všetci obliekli do našich indiánskych kostýmov, čím sme navodili atmosféru pravého kmeňového stretnutia indiánov. Za zvuku tamtamov vstúpili do obradného kruhu náčelníci a šaman. Spolu si symbolicky zapálili fajku mieru, na znak pokoja a mieru medzi irokézskymi kmeňmi. Program pokračoval scénkou skupiniek, rozpráváním životných skúseností starších indiánov,

vyhodnotením dňa a odovzdaním zubov a pierok za zdolané skúšky. Odovzdávanie týchto ocenení bolo veľmi významné. Každý mladý indián mohol prejsť 5 skúškami. Skúškou ticha, hladu, odvahy, vytrvalosti a poslušnosti. Boli to veľmi náročné skúšky, nikomu z našich indiánov sa ich nepodarilo zdolať všetky. Najúspešnejšou indiánkou bola Natálka Chovanová, ktorej sa podarilo úspešne absolvovať 4 skúšky, okrem skúšky ticha patriacu medzi najťažšie skúšky.

Každý indiánsky deň bol netradičný a niečím originálny. V pondelok sme si vybudovali indiánske táborisko, v ktorom nesmie chýbať indiánske obydlie – típi. Postavili sme jedno hlavné típi a päť malých típi patriacich každej skupinke. Ďalej sa tu nachádzal obradný kruh, pri ktorom sme sa každovečerne stretávali. Umiestnený tu bol aj totém a posvätné miesto, kde sa osádzala vlajka. Poobedný program patrilo kurzom na výcvik mladých indiánov. Mohli sa zdokonaľiť v streľbe z luku, v spoznávaní rastlín, v rozoznávaní hlasov vtákov, v uzlovaní, v hode lasom i oštepom. Večer nás čakala nočná hra – skúška odvahy. Najdôležitejšou podmienkou zvládnutia tejto hry bolo prekonať svoj strach z tmy. Počas putovania tmavou nocou bolo potrebné sledovať odkazy a nezblúdiť v lese. Po jej úspešnom zdaní, každý indián získal svoje indiánske meno. Prvá noc bola aj štartom k nocovaniu skupiniek v indiánskom típi.

Utorkové odpoľudnie bolo zamerané na súťaženie vo veľkej hre Guvernér. Táto hra prekvapila svojou originalitou. Úlohou našich mladých indiánov bolo získanie víza pre obchodovanie s belochmi. Aby získali toto vízum museli získať peniaze od pašerákov a vybaviť si potrebné povolenia na úradoch. Vybavovanie povolení na úradoch nie je jednoduché, preto si naši indiáni museli dobre pobehať. Druhý deň nepatrilo len súťaženiu, ale práve naopak chceli sme sa v tento deň zamerať na dušu našich indiánov. Už pred obedom nás čakala duchovná obnova. Viedol ju náš verný salezián Don Pavol Dzivý, ktorý sa po celý tábor staral o duchovný rast nás i našich indiánov. Poobedie opäť patrilo súťažiam. Skupinky mali za úlohu pripraviť si 20 minútovú hru pre ostatných a tak zakúsiť aké je to vymýšľať netradičné hry, ktoré majú zaujať každého. A prekvapením dňa boli aj kone. Ujo Kubala nám spolu so svojimi pomocníkmi priviezol dvoch krásnych koňov, na ktorých si mohli deti zajazdiť a pofotiť sa s nimi.

Streda patrila turistike a tvorivým dielňam. Túra bola trošku netradičná. Neputovali sme na vrchol kopca, ale putovali sme za odmenou. Navyše sme túru obohatili ešte aj o kvízy zamerané na pozornosť a hru Piskaná. Z Trlenskej doliny sme vyšli na Vlkolínec a cez Malinô Brdo sme zišli do Hrabova, kde nás čakala zaslúžená odmena. Každý kto mal chuť sa mohol plaviť na člnu po nádrži v Hrabove. Naši indiáni sú veľmi talentovaní nielen ako športovci, turisti, či herci, ale aj ako nadaní umelci. Preto každoročne sú súčasťou tábora aj tvorivé dielne. Tento rok si deti vyrábali indiánske lapače snov, ktoré ich budú ochraňovať počas noci od zlých snov a zároveň im budú pripomínať tábor. Ani v v tento deň sme nevynechali súťaženie. Úlohou skupiniek boli v hre Indiánsky chodník ukoristiť, čo najviac vzácných predmetov.

Aj vo štvrtok nás čakal pestrý program. Počas odpoľudnia sme odhaľovali banditov v hre Gangstri. Opäť veľmi originálna hra. Indiáni majú pomôcť pri odhalení skupín banditov v okolí. Musia navštíviť ich sídla a zapamätať si ich identifikačné znaky (vlasy, oči, nos, ústa, fúzy, brada). No nebolo až také jednoduché, pretože banditi sa bránili. Súťažilo sa aj v indiánskej hre Biges, kde si indiáni mohli preveriť akí sú zdatní v odpaľovaní. Večer nás čakala grilovačka z uloveného bizónieho mäsa.

Piatok bol vrcholným dňom tábora. Tradične sa uskutočnila pokladovka, ktorá mohla rozhodnúť o konečnom umiestnení sa v tabuľke. Keď už bolo o všetkom rozhodnuté, s deťmi sme sa pustili do výroby darčiekov. Chlapci vyrezali dievčatám indiánske kocky a keďže dievčatá im uplietli náramky priateľstva ešte pred táborom, rozhodli sa pripraviť chutný indiánsky koláčik. Večer bol slávnostným vyvrcholením tábora, vyhlásili sa víťazi, odovzdali sa ceny a poďakovalo sa rade starších. Tohtoročným víťazom tábora bola skupinka Kajugov.

Cieľom tohto tábora nebolo niečo dokázať, či získať, ale rozvíjať samého seba. Prostredníctvom večerných stretnutí sa rada starších snažila pomocou scénok a rozprávání vlastných skúseností a príbehov, vložiť do srdca mladých indiánov práve hodnoty, ktorými sú pravda, vernosť, trpezlivosť, dôvera, a pomoc. Preto veríme, že z našich mladých indiánov sa stali dospelí indiáni, ktorí budú pamätať na hlavnú myšlienku tábora „Nie je až také dôležité, čo robíš, ale dôležitejšie je to, kým sa stávaš.“

Tradičná veta na záver: „Bolo perfektne a tešíme sa na ďalší tábor!!!“

Zuzana M.

Miništrantský futbalový turnaj

Posledná septembrová sobota sa niesla na pomocnom futbalovom ihrisku v Liskovej v znamení Miništrantského futbalového turnaja sv. Dominika Savia. Po ročnej prestávke sa opäť podarilo zorganizovať túto športovú udalosť. Všetko sa však začalo oveľa skôr, takže pekne poporiadku :). Bolo treba vybaviť ihrisko, dať dokopy tímy, zabezpečiť rozhodcov, pripraviť občerstvenie, postarať sa o guláš... Chlapci to však zvládli a my, dievčatá, sme im v tom, samozrejme, pomohli :).

V sobotu ráno sme sa stretli na ihrisku asi o ôsmej (chlapci však už skôr priviezli potrebné veci). Dievčatá sa hneď pustili do krájania cibule a mäsa na guláš a chalani zatiaľ pripravili ihriská, stoly, ozvučenie... Prví hráči sa začali zbierať okolo deviatej. Keď už boli futbalisti pripravení, mohlo sa začať :). Aj tento rok prebiehal turnaj v dvoch kategóriách – mladší a starší. Proti sebe si zahrali družstvá z Liskovej, Ludrovej, Ružomberka a z Chlebníc. Zápas sa odohral bez problémov a v zmysle fair play :). Keď mali hráči voľno, mohli sa občerstviť chlebíkmi, koláčmi a teplým čajom :). Dohralo sa okolo jednej popoludní, kedy bol už guláš hotový, takže sme mohli všetci zahnať hlad. Nakoniec, prišiel čas aj na vyhlásenie výsledkov, odovzdanie diplomov a víťazných pohárov. Tu je výsledková listina:

Starší: 1. Lisková, 2. Chlebnice, 3. Ružomberok,
Mladší: 1. Ludrová, 2. Chlebnice, 3. Lisková, 4. Ružomberok

Na záver sa chcem poďakovať všetkým zúčastneným hráčom a trénerom, ďakujem aj za návštevu a podporu pánu starostovi, nášmu terajšiemu aj bývalému pánu farárovi :) a v neposlednom rade aj všetkým dievčatám a chlapcom, ktorí sa zapojili do organizácie turnaja. Verím, že sa stretneme aj o rok na 10. ročníku a starší liskovskí futbalisti obhája svoje prvenstvo a mladší opäť vrátia pohár „domov“ :P.

Veronika I.

72 hodín

Cez víkend 19.-21.10. sa na celom Slovensku uskutočnil už druhý ročník úspešnej akcie 72 hodín. Naše stredisko nebolo výnimkou a samozrejme, že sme sa zapojili.

V sobotu sme sa všetci stretli o deviatej ráno v klubovni. Na našu veľkú radosť sa nás postupne pozbieralo asi 45. Mohli ste nás spoznať podľa tričiek, ktoré sme si mohli objednať a bol na nich veľmi vystihujúci nápis: Robím to dobrovoľne :). Rozdelili sme sa do skupín a hor sa do roboty.

Prvá skupina robila na multifunkčnom ihrisku, kde sa motykami vyberali kamene a lopatami zarovnávala štrk pod chodník. Druhá skupina zbierala popadané jablká a hrabala lístie na fare a vo farskej záhrade. Jablká sa potom mleli. Ráno síce bola ešte hmla a dosť chladno, no neodradilo nás to a v duchu hesla tohto ročníka sme sa všetci snažili.

Okolo dvanástej sme sa opäť stretli v klubovni, kde sme sa občerstvili párkami a šiškami od tety Kubalovej (ďakujeme :)). Po obede sme sa ešte vrátili naspäť do záhrady, kde sme zbierali jablká. Bolo toho riadne veľa, ale zvládli sme to. Poobede sme sa s Majom a Maťom popri robote zahráli aj karate.

Bola veľká sranda a nasmiali sme sa. Tento deň bol úplne super! Nebol len o práci, ale hlavne o srande a spolupráci. Sme radi, že sme takto mohli pomôcť v našej obci aj navonok a tešíme sa na ďalšie podobné akcie :).

Denisa K.

Stredisková škola pre animátorov

Premiéra 3. ročníka strediskovej školy pre animátorov sa uskutočnila v dňoch 30.11. – 2.12. 2012 v Lipt. Sliachoch. Hlavné úlohy obsadili šikovní a učeniachtiví animátori z Liskovej pod vedením animátorských profesionálov, ktorí sa im počas celého školenia plne venovali.

Hlavnou témou filmu sŠpA 3 bola tentokrát „spiritualita“ (duchovnosť). V slovníku cudzích slov sa píše, že spiritualita znamená: duchovný a náboženský život prežívaný so zvýšenou intenzitou. Na tomto námete

bola postavená celá dejová línia nášho filmového dobrodružstva.

Pri natáčaní mali animátori možnosť diskusie s našim novým pánom farárom Michalom Hunčagom, ktorý bol ochotný odpovedať na akékoľvek otázky. Ďalšou dôležitou časťou bola tzv. Cesta modlitby. Animátori sa počas nej oboznamovali so správnym modlením, pretože modlitba by mala byť základom každého kvalitne prežitého dňa. Aktivita o poznávaní výrokov zo Svätého Pisma patrila jednoznačne k najnapínavejším pasážam filmu. Každý tím sa snažil vybojovať titul „Znalca výrokov Svätého Pisma“. Podarilo sa to len jednému tímu. Tomu najlepšiemu.

Hranie vo filme takéhoto typu nie je ani zďaleka jednoduché. Hlavné postavy si v ňom museli uvedomiť aká je podstata a zmysel animátora. Cieľom bolo dopracovať sa k myšlienke, že animátor je mladý človek ochotný sa obetovať a venovať svoj čas službe druhým.

Záver nášho 3-dňového filmu bol naozaj veľmi nečakaný. Nastalo ticho. Ticho, ktoré symbolizovalo Boží zosilňovač. Tento záverečný bod mal byť strávený premýšľaním, modlitbou a čítaním Svätého Pisma, ktorý osamote absolvoval každý jeden animátor. Pre tento film vôbec nebolo dôležité získať žiadne Oscarové ocenenie, ale len to, aby sa vryl do pamäti a srdca všetkých členov tejto filmovej posádky.

Marianna U.

Tančovačka

Táto akcia, plná tanca, sa uskutočnila 17.11.2012. No neudialo by sa to, keby tu neboli dievčatá, ktoré sa s chuťou pustili do príprav.

Prípravy začali v piatok, kde sme sa rozhodli popasovať s výzdobou klubovne. A tak sa strihalo, lepilo, vešalo, zametalo, presúvalo a naprávalo, až kým všetko nebolo dokonalé. :) V sobotu ešte zostávalo pripraviť občerstvenie a tančovačka sa mohla začať.

Odbilo 17:00 a v klubovni sa postupne zbierali decká. Po príchode mali možnosť občerstviť sa a pokochať výzdobou. Potom sme mohli začať. Na úvod sme sa pomodlili a prvé tanečné kolo sme zahájili domkáorskými tancami. Po nich nasledovala prvá tanečná súťaž – Metlový tanec, po ktorej sa aj naďalej pokračovalo v rytme ľudových tancov, až kým nenadšiel čas na ďalšiu súťaž – Stoličkový tanec, po ktorom už nasledovala hudba od výmyslu sveta. Nesmeli chýbať ani tance ako Makarena, Vrabčí tanec, Jede jede mašinka, Gangnam Style, Jumpstyle... Posledná súťaž bola Balónový tanec, v ktorej museli dvojice čo najdlhšie udržať balón medzi hlavami, samozrejme bez pomoci rúk. Víťazi získali sladkú odmenu a mohli si ešte zatancovať na pár pesničiek, pretože sa nám blížila 21. hodina - koniec tejto vydarenej akcie.

Na koniec sa ešte všetko poupratovalo a šup, šup domov, oddychnuť si. Veď aj zajtra je deň!

Barbora K.

Tvorivé dielne

“Až zvony ohlásia príchod čarokrásnych Vianoc, zabudnite na všetky starosti a prežijte ich v šťastí a radosti.”

Aj takéto pekné prania si naši Domkári napísali na pohľadnice, ktoré sme spoločne tvorili na tohtoročných zimných Tvorivých dielňach. A nie len to! V sobotu na Nepoškrvnené počatie Panny Márie (tak pekne nám to tento rok vyšlo), sme sa poobede stretli v klubovni a s chuťou niečo vyrábať, pustili sme sa do tvorby najprv ozdoby na stromček - milého malého betlehemčeka, a potom aj pohľadníc. Ale to len tí vytrvalí. :)

Od druhej až takmer do piatej sa v klubovni usilovne makalo a ručičky našich malých domkárov aj s pomocou starších kamarátov strihali, lepili, kreslili, spájali...no a výsledok? Ten si môžete pozrieť aj v našom albume a verím, že tieto krásne betlehemčeky ozdobia aj nejuden vianočný stromček. Ved čo krajšie môže byť ako výrobok celý robený z detskej lásky?

Ďakujeme za krásne prežitý deň a tešíme sa na ďalšie Tvorivé dielne.... :)

Zuzana A.

Detský spevokol

Pozdravujem všetkých súčasných aj potenciálnych členov detského spevokolu! Tým súčasným a dlhoročne verným „vyslúžilcom“ zo srdca ďakujem za ich podporu a pomoc, ktorá je s vďakou prijímaná v akejkoľvek forme :).

No a tým potenciálnym odkazujem, že schodíkov do neba nikdy nie je dosť, tak prídte, spolu dačo nadbehne! ;)

Skúšky : každú stredu o 16.00.
Mária L.
PS: 1 chlapec = 5 nových dievčat ;), takže, nože sa chlapi trošku hecňte ;)

Mládežnícky spevokol

Všetci mladí, ktorí máte tendenciu spievať hocikeď cez deň, keď sa nudíte, pri robote alebo aj v rámci zábavy a ostatní si kvôli vám nemusia zapchávať uši, prídte trošku do kostola pomôcť. :D Samozrejme sú veľmi vítaní aj tí, ktorí ovládajú nejaký hudobný nástroj a chcú spestriť priebeh sv. omše.

Mládežnícky spevokol spieva väčšinou v piatky (okrem tých prvých v mesiaci) a skúška býva vždy vždy hodinu pred sv. omšou.

KTO SPIEVA, DVAKRÁT SA MODLÍ!

Stretko dievčat

Tento školský rok sa nám podarilo rozbehnúť stretko pre dievčatá z 7. – 9. ročníka Základnej školy. Toto stretko funguje pod vedením troch animátoriek - Barči, Niky a Haly.

Stretávame sa každý týždeň v nedeľu o 17:00 hod. v klubovni Domky. Na stretku rozoberáme rôzne témy, diskutujeme o nich alebo sa hráme, či niečo vyrábame... A je nám spolu veľmi dobre.

Ak ťa toto všetko, čo na stretku robíme zaujalo, tak neváhaj a pridaj sa k nám!

Celoročná stredisková hra

Niečo na vysvetlenie pre tých, ku ktorým ešte neprenikli informácie o domkárskej celostrediskovej hre ÚSVIT.

Názov hry vychádza zo začiatkových písmen - (Ú)spech = (S)úťaživosť + (V)ýkon + (I)nteligencia + (T)ímový duch - a predstavuje pre členov zúčastnených tímov zaujímavé hry, plnenie tajných úloh, tematicky zamerané stretnutia, riešenie súťažných otázok, a hlavne veľkú zábavu počas 8 mesiacov.

Je určená predovšetkým pre deti a mládež vo veku 10-20 rokov. Tento rok beží už tretí ročník. Bližšie informácie o jeho priebehu a aktuálnom poradí nájdete na našej stránke usvit2012.domkalkova.sk.

Takže, ak uvidíte v dedine náhliť sa nejaké skupinky mladých, možno sú to práve tieto a akurát plnia úlohu rýchleho nasadenia!

